

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 242

45e jaargang

8 oktober 2002

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
2002/C 242/01	Wisselkoersen van de euro	1
2002/C 242/02	Steunmaatregelen van de Staten — Italië — Steunmaatregel C 45/2002 (ex N 428/2000) — Regio Sicilië: werkgelegenheidssteun (voortzetting van de financiële wet nr. 30/1997) — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken ⁽¹⁾	2
2002/C 242/03	Steunmaatregelen van de Staten — Italië — Steunmaatregel C 52/2002 (ex N 833/2001) — Provinciale Wet nr. 6/99 „Speciale voorzieningen voor de vervoerssector” (Autonome Provincie Trento) — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken ⁽¹⁾	8
2002/C 242/04	Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag (Gevalen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)	15
2002/C 242/05	Inleiding van een procedure voor een tussentijdse herziening van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op bepaalde elektroplaten met geïoriënteerde korrel uit Rusland	16
2002/C 242/06	Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van Richtlijn 2002/40/EG ⁽¹⁾	17
2002/C 242/07	Mededeling in verband met het vervallen van bepaalde antidumpingmaatregelen	18
	Europese Stichting voor Opleiding	
2002/C 242/08	Europese Stichting voor Opleiding stelt gedragscode vast	19

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

II *Vorbereidende besluiten krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie*

2002/C 242/09

Initiatief van het Koninkrijk België met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad tot oprichting van een Europees netwerk van nationale contactpunten voor het herstelrecht 20

III *Bekendmakingen*

Commissie

2002/C 242/10

Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp) 24

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

7 oktober 2002

(2002/C 242/01)

1 euro =

Munteenheid		Koers	Munteenheid		Koers
USD	US-dollar	0,9808	LVL	Letlandse lat	0,593
JPY	Japanse yen	121,84	MTL	Maltese lira	0,4124
DKK	Deense kroon	7,4273	PLN	Poolse zloty	4,0784
GBP	Pond sterling	0,6265	ROL	Roemeense leu	32378
SEK	Zweedse kroon	9,0918	SIT	Sloveense tolar	228,52
CHF	Zwitserse frank	1,4621	SKK	Slovaakse koruna	41,926
ISK	IJslandse kroon	85,36	TRL	Turkse lira	1612000
NOK	Noorse kroon	7,2885	AUD	Australische dollar	1,7832
BGN	Bulgaarse lev	1,9462	CAD	Canadese dollar	1,5608
CYP	Cypriotische pond	0,57277	HKD	Hongkongse dollar	7,65
CZK	Tsjechische koruna	30,287	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	2,0268
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	1,7578
HUF	Hongaarse forint	244,53	KRW	Zuid-Koreaanse won	1211,97
LTL	Litouwse litas	3,453	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	10,2248

(1) Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN — ITALIË

Steunmaatregel C 45/2002 (ex N 428/2000) — Regio Sicilië: werkgelegenheidssteun (voortzetting van de financiering van de regionale wet nr. 30/1997)**Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken**

(2002/C 242/02)

(Voor de EER relevante tekst)

De Commissie heeft Italië bij schrijven van 2 juli 2002, dat na deze samenvatting in de authentieke taal is weergegeven, in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de bovengenoemde steunmaatregel.

De Commissie heeft besloten geen bezwaar te maken tegen bepaalde andere steunmaatregelen die in de op deze samenvatting volgende brief zijn beschreven.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel ten aanzien waarvan de Commissie de procedure inleidt, maken door deze binnen één maand vanaf de datum van deze bekendmaking te zenden aan:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Directoraat Overheidssteun I
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 296 12 42.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Italië worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen maakt, kan, met opgave van redenen, schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING

I. Procedure

Bij schrijven van 26 juni 2000 nr. 7666 (A/35346 van 29.6.2000) hebben de Italiaanse autoriteiten, overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag, de Commissie in kennis gesteld van de voortzetting van de financiering voor de periode 2000-2006, en de wijzigingen van de regeling voor werkgelegenheidssteun N 692/1997, die op 25 februari 1998 door de Commissie was goedgekeurd. Aangezien de regeling pas in werking kan treden na voorafgaande goedkeuring in de zin van de artikelen 87 en volgende van het Verdrag, is zij ingeschreven in het register van aangemelde steun onder nr. N 428/2000. De Commissie heeft om aanvullende inlichtingen verzocht bij schrijven van 31 augustus 2000, 30 maart 2001, 28 mei 2001, 16 november 2001 en 7 februari 2002. De Italiaanse autoriteiten hebben geantwoord bij schrijven van 8 februari 2001, 27 maart 2001, 19 september 2001, 3 oktober 2001, 22 januari 2002, 18 april 2002 en 29 april 2002. Op 16 januari 2002 vond er in Brussel een bijeenkomst plaats tussen de Italiaanse autoriteiten en de diensten van de Commissie.

II. Beschrijving van de maatregel ten aanzien waarvan de Commissie de procedure inleidt

De regeling heeft ten doel arbeidsplaatsen te scheppen in een regio, Sicilië, waar de levensstandaard abnormaal laag is en waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst.

De rechtsgrond wordt gevormd door de regionale wet nr. 30/1997; artikel 9, lid 3 van de regionale wet nr. 24/2000

en artikel 6 van de regionale wet nr. 17/2001, houdende uitbreiding van het toepassingsgebied van de regeling; de regionale wet nr. 9/2000 houdende voortzetting van de financiering van wet nr. 30/1997 voor het jaar 2000; artikel 18, lid 1 van de regionale wet nr. 32/2000, houdende voortzetting van de financiering voor de periode 2001-2006 van de regionale wet nr. 30/1997.

De regeling heeft een looptijd tot 31 december 2006 en een totale begroting van ongeveer 554 miljoen EUR.

Voor de regeling komt in aanmerking: elke onderneming in elke sector, met uitzondering van de ijzer- en staalindustrie, die op Sicilië werkzaamheden uitoefent en die voor onbepaalde duur bepaalde categorieën van werknemers in dienst neemt. De regeling heeft tot doel arbeidsplaatsen te scheppen en bestaat uit twee delen: deel A betreft de schepping van niet-investeringsgebonden arbeidsplaatsen en deel B betreft de schepping van investeringsgebonden arbeidsplaatsen. De steun wordt verleend in de vorm van volledige vrijstelling van de sociale lasten voor een periode van ten hoogste 6 jaar bij de aanwerving voor onbepaalde duur van de volgende categorieën werknemers: leerlingen, ongeschoolde werklozen, langdurig werklozen (meer dan 24 maanden), andere werklozen, gehandicapten en drugsverslaafden die met succes een ontwenningsskuur hebben ondergaan, werknemers die zich voor mobiliteit hebben aangemeld en werknemers die sedert ten minste 24 maanden een uitkering ontvangen van de „Cassa integrazione” (uitkering bij buitengewone werkloosheid). Dezelfde soort steun is voorzien voor de omzetting van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde duur in overeenkomsten voor onbepaalde duur, alsmede de omzetting van opleidings- en arbeidscontracten voor bepaalde duur in contracten voor onbepaalde duur.

III. Beoordeling van de maatregel

Deze maatregel wordt beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, omdat zij de begunstigen een voordeel oplevert dat door de overheid wordt verleend, de mededinging kan vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten kan beïnvloeden. De Commissie dient na te gaan of de afwijkingen waarin artikel 87, lid 3, onder a) en c), voorziet, van toepassing zijn op de betrokken regeling.

Met betrekking tot steun voor de schepping van al dan niet investeringsgebonden arbeidsplaatsen ⁽¹⁾ gaat de Commissie na of deze in aanmerking komen voor de regionale uitzonderingen die voorzien zijn in artikel 87, lid 3, onder a) en c) van het Verdrag.

Deel A: steun voor arbeidsplaatsen die niet investeringsgebonden zijn

De Commissie is van mening dat dit onderdeel van de regeling verenigbaar is met de Richtsnoeren betreffende werkgelegenheidssteun. Zij vestigt evenwel de aandacht van de Italiaanse autoriteiten op het feit dat deze richtsnoeren thans worden herzien. Deze herziening zou ertoe kunnen leiden dat de Commissie dienstige maatregelen voorstelt aan de Italiaanse autoriteiten voor elke reeds goedgekeurde regeling, of voor iedere regeling die wordt goedgekeurd voordat deze herziening haar beslag krijgt.

Deel B: steun voor arbeidsplaatsen die investeringsgebonden zijn

Dit onderdeel van de regeling moet worden getoetst aan de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en de criteria die zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 70/2001 van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen, en aan de Communautaire Richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector, wanneer het de landbouw betreft, en aan de Richtsnoeren voor het onderzoek van de steunmaatregelen van de staten in de visserij- en aquacultuursector, wanneer het de visserij en aquacultuur betreft.

De Commissie betwijfelt in dit stadium of de in deze regeling voorziene werkgelegenheidssteun uitsluitend bedoeld is voor de schepping van arbeidsplaatsen die met de verwezenlijking van een initiële investering verband houden als bedoeld in de punten 4.11-4.14 van de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en artikel 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 70/2001.

Voorts betwijfelt zij in dit stadium of de steunintensiteit van de regeling, die kan worden berekend aan de hand van de totale uitgaven die in de standaardgrondslag zijn opgenomen, zoals gedefinieerd in punt 4.13 van de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen, voldoet aan de regionale plafonds die in de Italiaanse regionale-steunkaart voor de periode 2000-2006 zijn

⁽¹⁾ Overeenkomstig punt 4.11 van de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (PB C 74 van 10.3.1998) wordt een arbeidsplaats als investeringsgebonden beschouwd wanneer deze verband houdt met de activiteit waarop de investering betrekking heeft en deze tot stand komt in de eerste drie jaar na de volledige verwezenlijking van de investering. Gedurende deze periode zijn de arbeidsplaatsen die zijn geschapen dank zij een verhoging van de bezettingsgraad van de capaciteit als gevolg van de investering, eveneens investeringsgebonden.

voorzien voor de regio Sicilië (35 % NSE + 15 % BSE voor het midden- en kleinbedrijf).

De Commissie betwijfelt in dit stadium bovendien of de cumuleringsregels, zoals voorzien in de punten 4.18-4.21 van de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en in artikel 8 van Verordening (EG) nr. 70/2001, in acht zijn genomen.

Bovendien kan de Commissie in dit stadium nog niet vaststellen of het principe van de noodzakelijkheid van de steun, als bedoeld in punt 4.2 van de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 70/2001, in acht is genomen.

Voorts beschikt de Commissie in dit stadium niet over de nodige gegevens om te kunnen beoordelen of de investeringssteun in de landbouwsector verenigbaar is met de punten 4.1 en 4.2 van de Richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector, en in het geval van de visserij- en aquacultuursector met de relevante bepalingen van de Richtsnoeren voor het onderzoek van de steunmaatregelen van de staten in de visserij- en aquacultuursector.

En tenslotte heeft de Commissie in dit stadium twijfel omtrent de vraag of, teneinde ervoor te zorgen dat de gesteunde productieve investeringen levensvatbaar en gezond zijn, het aandeel van de begunstigde in de financiering ervan ten minste 25 % bedraagt, zoals verlangd wordt in punt 4.2 van de Richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen en artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 70/2001.

TEKST VAN DE BRIEF

„Con la presente lettera, la Commissione si pregia di informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità del Suo paese sull'aiuto in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento previsto dall'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti della parte del regime notificato che prevede aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento e di non sollevare obiezioni nei confronti della parte del regime che prevede aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento.

I. Procedimento

1. Con lettera del 26 giugno 2000 n. 7666 (A/35346 del 29 giugno 2000), le autorità italiane hanno notificato, conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato, il rifinanziamento, per il periodo 2000-2006, e le modifiche del regime di aiuti all'occupazione N 692/97, approvato dalla Commissione il 25 febbraio 1998 ⁽²⁾.
2. Dal momento che la sua entrata in vigore era subordinata all'approvazione preventiva ai sensi dell'articolo 87 e successivi del trattato, il regime è stato iscritto nel registro degli aiuti notificati con il numero N 428/2000.

⁽²⁾ GU C 130 del 28.4.1998.

3. La Commissione ha richiesto informazioni complementari con lettere del 31 agosto 2000 (D/54509), 30 marzo 2001 (D/51384), 28 maggio 2001 (D/52158), 16 novembre 2001 (D/54755) e 7 febbraio 2002 (D/50529). Le autorità italiane hanno risposto con lettere dell'8 febbraio 2001 n. 1593 (A/31192), 27 marzo 2001 n. 4129 (A/33708), 19 settembre 2001 n. 10255 (A/37368), 3 ottobre 2001 n. 11847 (A/37873), 22 gennaio 2002 n. 1003 (A/30514), 18 aprile 2002 n. 4873 (A/32946) e 29 aprile 2002 n. 5439 (A/33234).
4. Il 16 gennaio 2002 si è svolta a Bruxelles una riunione delle autorità italiane con i servizi della Commissione.

II. Descrizione

Obiettivo

5. Il regime si pone l'obiettivo della creazione di posti di lavoro in una regione, la Sicilia, caratterizzata da un tenore di vita anormalmente basso e in cui si ha una grave forma di sottoccupazione.

Base giuridica

6. La base giuridica è rappresentata da:
- la legge regionale n. 30/1997,
 - l'articolo 9, paragrafo 3, della legge regionale n. 24/2000 e l'articolo 6 della legge regionale n. 17/2001, che ampliano il campo di applicazione del regime,
 - la legge regionale n. 9/2000 che rfinanzia la legge n. 30/1997 per l'anno 2000,
 - l'articolo 18, paragrafo 1, della legge regionale n. 32/2000, che rfinanzia, per il periodo 2001-2006 la legge regionale n. 30/1997.

Durata e bilancio

7. La durata del regime è limitata al 31 dicembre 2006. Il bilancio totale si eleva a circa 554 milioni di EUR.

Beneficiari

8. Possono beneficiare del regime le imprese di qualsiasi settore, ad eccezione di quello siderurgico, operanti in Sicilia, che assumano, a tempo indeterminato, alcune categorie di lavoratori.

Oggetto del regime

9. Il regime si pone l'obiettivo della creazione di posti di lavoro e si articola in due parti: la parte A relativa alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento e la parte B relativa alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento.

Forma e intensità dell'aiuto

10. L'aiuto è concesso sotto forma di sgravio totale dei contributi previdenziali e assistenziali per un periodo massimo di 6 anni in favore dell'assunzione, a tempo indeterminato, delle seguenti categorie di lavoratori:
- apprendisti,
 - disoccupati da qualificare,
 - disoccupati di lunga durata (oltre 24 mesi),
 - altri disoccupati,
 - disabili ed ex-tossicodipendenti,
 - lavoratori iscritti nelle liste di mobilità,
 - lavoratori in «cassa integrazione» da almeno 24 mesi.
11. Lo stesso tipo di aiuto è previsto inoltre per:
- la trasformazione dei contratti di lavoro a tempo determinato in contratti a tempo indeterminato,
 - la trasformazione dei contratti di formazione e lavoro a tempo determinato in contratti a tempo indeterminato.
12. La concessione degli aiuti è subordinata alle seguenti condizioni:
- non devono esservi state riduzioni di personale nei 12 mesi precedenti l'assunzione,
 - l'assunzione deve comportare la creazione di nuovi posti di lavoro rispetto al numero dei dipendenti dell'impresa nei 6 mesi che precedono l'assunzione. Per quanto riguarda i casi di trasformazione dei contratti di formazione e lavoro e di altri contratti a tempo determinato, i lavoratori interessati non devono essere calcolati come facenti parte dell'organico dell'impresa se la trasformazione riguarda quegli stessi lavoratori.
13. Le autorità italiane hanno stimato l'aiuto medio pari al 45 % della retribuzione lorda del lavoratore.

III. Valutazione

III.1. *Valutazione del carattere di aiuto delle misure in questione*

14. Per valutare se le misure del regime costituiscono aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, occorre determinare se procurino un vantaggio ai beneficiari, se l'origine di tale vantaggio risalga allo Stato, se le misure in questione incidano sulla concorrenza e, infine, se possano alterare gli scambi intracomunitari.
15. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, è la sussistenza dell'«aiuto»: costituisce aiuto la misura che procura un vantaggio a taluni beneficiari specifici. Si tratta quindi di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevano un vantaggio economico che non avrebbero ottenuto in normali condizioni di mercato oppure se evitano di sostenere costi che normalmente avrebbero dovuto gravare sulle risorse finanziarie proprie dell'impresa e, dall'altro lato, se tale vantaggio sia concesso a una determinata

- categoria di imprese. Nell'erogare aiuti alla promozione dell'occupazione sotto forma di sgravio dei contributi previdenziali e assistenziali a favore delle imprese situate in una regione d'Italia (la Sicilia), le autorità nazionali le sgravano di una parte dei loro costi salariali, che costituiscono normali spese che un'impresa sostiene nel proprio interesse, e procurano loro in tal modo vantaggi finanziari che ne migliorano la posizione concorrenziale. Inoltre, tali misure vanno a beneficio di imprese che operano in alcune zone del territorio italiano e le favoriscono dal momento che tali misure non vengono concesse alle imprese che si trovano al di fuori di tali zone.
16. La seconda condizione di applicazione dell'articolo 87 stabilisce che gli aiuti devono essere concessi dagli Stati ovvero mediante risorse statali. Nella fattispecie, l'esistenza di una risorsa di Stato assume forma negativa in quanto si tratta di un mancato reddito per i poteri pubblici: l'esonerazione per alcune imprese dal pagamento dei contributi sociali riduce infatti il gettito fiscale dello Stato.
17. In base alla terza e quarta condizione di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere sugli scambi intracomunitari. Nella fattispecie, le misure in esame minacciano di falsare la concorrenza, in quanto rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità di azione delle imprese beneficiarie rispetto ai loro concorrenti che non ne fruiscono. Se tale effetto si produce nell'ambito degli scambi intracomunitari, questi ultimi risentono delle misure in questione. In particolare, dette misure falsano la concorrenza ed incidono sugli scambi intracomunitari qualora le imprese beneficiarie esportino una parte della loro produzione in altri Stati membri; analogamente, se le imprese beneficiarie non esportano, la produzione nazionale è avvantaggiata dal fatto che le possibilità delle imprese, situate in altri Stati membri, di esportare i loro prodotti sul mercato italiano ne risultano diminuite ⁽³⁾.
18. Per le ragioni suindicate, le misure in causa sono vietate in linea di massima dall'articolo 87, paragrafo 1, del trattato e possono essere considerate compatibili con il mercato comune unicamente se ammesse a beneficiare di una delle deroghe previste da detto trattato.

III.2. *Legittimità del regime*

19. Poiché si tratta di misure non ancora entrate in vigore, la Commissione constata che le autorità italiane hanno soddisfatto i loro obblighi di notifica in conformità con l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato.

III.3. *Valutazione della compatibilità delle misure con il mercato comune*

20. Dopo aver determinato la natura di aiuto di Stato delle misure in esame, ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, la Commissione deve esaminarne la compatibilità con il mercato comune ai sensi dell'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato.

21. Per quanto riguarda l'applicabilità delle deroghe previste dal trattato, la Commissione ritiene che gli aiuti in questione non possano beneficiare delle deroghe dell'articolo 87, paragrafo 2, del trattato in quanto non si tratta di aiuti a carattere sociale conformemente all'articolo 87, paragrafo 2, lettera a), né di aiuti destinati a ovviare ai danni arrecati dalle calamità naturali oppure da altri eventi eccezionali, ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), né ricadono nell'ambito dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera c). Per ovvie ragioni non sono neppure applicabili le deroghe di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere b) e d).
22. Poiché si tratta di aiuti finalizzati alla creazione di posti di lavoro, connessi o non connessi a un investimento ⁽⁴⁾, la Commissione esamina se possano beneficiare delle deroghe di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c), del trattato.

L'ammissibilità della regione

23. La Commissione ricorda che, con la decisione del 1° marzo 2000, ha approvato la carta italiana degli aiuti a finalità regionale per il periodo 2000-2006, relativamente alle regioni ammissibili alla deroga prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato ⁽⁵⁾. Ai sensi di detta carta, la regione Sicilia è una regione assistita in virtù di detta deroga.

Parte A: aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento

24. Poiché si tratta di aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento, questa parte del regime deve essere esaminata alla luce degli orientamenti comunitari in materia di aiuti all'occupazione ⁽⁶⁾.
25. Tali orientamenti precisano che la Commissione riserva un parere favorevole agli aiuti volti alla creazione netta di occupazione, cioè degli aiuti concessi in funzione del numero di posti di lavoro creati e:

- riguardanti i lavoratori che non hanno ancora trovato un posto di lavoro o che hanno perso l'impiego precedente e
- destinate alla creazione di nuovi posti di lavoro (creazione netta) nelle PMI e nelle regioni ammissibili agli aiuti a finalità regionale, oppure

⁽³⁾ Sentenza del 13 luglio 1988 nella causa 102/87 (SEB), Racc. 1988, pag. 4067.

⁽⁴⁾ Ai sensi del punto 4.11 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale (GU C 74 del 10.3.1998), si ritiene che un posto di lavoro sia connesso con la realizzazione di un investimento quando riguarda l'attività per la quale è stato effettuato l'investimento e venga creato nel corso dei tre anni successivi alla realizzazione integrale dell'investimento. Sono considerati connessi all'investimento anche i posti di lavoro creati, nel corso di questo periodo, a seguito di un aumento del tasso di utilizzazione della capacità creata dall'investimento stesso.

⁽⁵⁾ GU C 175 del 24.6.2000.

⁽⁶⁾ GU C 334 del 12.12.1995.

- volte a incoraggiare l'assunzione di talune categorie di lavoratori che incontrano difficoltà di inserimento o di reinserimento sul mercato del lavoro in tutto il territorio; in quest'ultimo caso è sufficiente che il posto di lavoro da occupare si sia reso vacante in seguito a una partenza naturale e non a un licenziamento.
26. Detti orientamenti stabiliscono altresì che la Commissione debba accertarsi che «l'entità dell'aiuto non ecceda quella necessaria per incitare alla creazione di posti di lavoro», e che sia garantita una certa stabilità occupazionale.
27. Per quanto riguarda l'assunzione degli apprendisti, dei disoccupati da qualificare, dei disoccupati di lunga durata, degli altri disoccupati e dei lavoratori iscritti nelle liste di mobilità, la Commissione osserva che gli aiuti in questione soddisfano le condizioni previste dagli orientamenti in materia di aiuti all'occupazione per quanto riguarda la creazione netta di posti di lavoro. In effetti:
- gli aiuti in questione hanno l'effetto di procurare un posto di lavoro a soggetti che non l'hanno ancora trovato o che hanno perso il precedente impiego, e sono assegnati in funzione del numero di posti di lavoro creati;
- gli aiuti non eccedono quanto necessario per incitare alla creazione di posti di lavoro, tenuto conto degli svantaggi di cui soffre la regione [negli anni 1998, 1999 e 2000 il tasso di disoccupazione nella regione Sicilia si elevava rispettivamente al 24,1 %, 24,8 % e 24,2 %; il tasso di disoccupazione dei giovani di età inferiore a 25 anni negli stessi anni si elevava al 53 %, 60,2 % e 58,5 % ⁽⁷⁾].
28. Per quanto riguarda gli aiuti per l'assunzione dei lavoratori in cassa integrazione da almeno 24 mesi, la Commissione rileva che la loro situazione è del tutto paragonabile a quella dei disoccupati propriamente detti. In effetti, poiché la cassa integrazione interviene soprattutto nell'ambito di processi di ristrutturazione che richiedono tagli all'organico, è altamente probabile che i lavoratori in cassa integrazione già da 24 mesi saranno i primi a perdere il posto di lavoro. Per tale ragione occorre considerare che la situazione di potenziale disoccupazione insita nella cassa integrazione corrisponde in realtà, nel caso di un lavoratore che vi si trovi da più di 24 mesi, ad una situazione di disoccupazione effettiva. Per i motivi espressi al punto precedente, le misure a favore di questa categoria di lavoratori rispettano pertanto le condizioni previste dagli orientamenti per quanto riguarda gli aiuti alla creazione netta di nuovi posti di lavoro.
29. Per quanto riguarda la trasformazione dei contratti a tempo determinato e di formazione e lavoro in contratti a tempo indeterminato, va ricordato che gli orientamenti indicano anche che la Commissione considererà attentamente le modalità del contratto di lavoro, quali, in particolare, «l'obbligo di effettuare l'assunzione nel quadro di un contratto a tempo indeterminato o di durata sufficientemente lunga».
30. La trasformazione di contratti di formazione e lavoro a tempo determinato in contratti a tempo indeterminato non crea posti di lavoro supplementari, poiché essi esistono già; tali posti, tuttavia, non hanno carattere stabile.
31. Come ha già osservato la Commissione ⁽⁸⁾, la trasformazione di contratti a tempo determinato e di contratti di formazione e lavoro in contratti a tempo indeterminato non può essere assimilata né alla categoria della creazione di nuovi posti di lavoro né a quella di mantenimento dell'occupazione: le misure di trasformazione presentano difatti caratteristiche particolari che riguardano la stabilizzazione di impieghi precari. Il valore aggiunto è di conseguenza costituito dalla «creazione netta di posti di lavoro stabili», che non esistevano in precedenza.
32. La Commissione ritiene che, anche se gli orientamenti in materia di aiuti all'occupazione non prevedono tale tipo di intervento, essi si richiamano al concetto di stabilità dell'occupazione come valore positivo: le modalità del contratto di lavoro sono oggetto di una valutazione della Commissione che le approva solo se sono tali da garantire all'impiego un carattere sufficientemente duraturo.
33. La Commissione esprime di massima un parere favorevole nei confronti di alcuni aiuti per la trasformazione di posti di lavoro a tempo determinato in impieghi a tempo indeterminato. Tuttavia, come precisano gli orientamenti, tale parere è subordinato a:
- l'obbligo di non aver licenziato personale nei 12 mesi precedenti la trasformazione,
- l'obbligo di realizzare un aumento dei posti di lavoro rispetto a quelli esistenti nell'impresa nei 6 mesi precedenti la trasformazione, al netto dei posti che beneficiano della trasformazione stessa.
34. Ciò permette alla Commissione di garantire che l'aiuto in questione, oltre a permettere la stabilizzazione di impieghi precari, comporti un valore aggiunto costituito dalla creazione netta di posti di lavoro stabili che non esistevano in precedenza, e quindi di accertare che non si tratti della semplice sostituzione di un dipendente licenziato o collocato in pensione.
35. Alla luce di quanto precede, la Commissione considera che nel caso in esame l'obbligo della creazione netta di posti di lavoro sia soddisfatto, poiché il numero dei dipendenti è calcolato al netto dei posti di lavoro creati con contratti a tempo determinato o a carattere non duraturo.
36. Per quanto riguarda gli aiuti a favore dell'assunzione di disoccupati disabili ed ex tossicodipendenti, va constatato che si tratta effettivamente di categorie a rischio di emarginazione sociale, e che le condizioni previste dagli orientamenti comunitari in materia di assunzione di lavoratori «che incontrano particolari difficoltà di inserimento o di reinserimento sul mercato del lavoro» sono soddisfatte.

⁽⁷⁾ Fonte: Eurostat.

⁽⁸⁾ Cfr. l'aiuto di Stato N 692/97 e C 49/98.

37. La Commissione attira tuttavia l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che gli orientamenti in materia di aiuti all'occupazione sono in corso di revisione. Tale revisione degli orientamenti potrebbe portare la Commissione a proporre alle autorità italiane di adottare misure opportune relativamente ai regimi sinora approvati o che lo saranno alla luce della vigente disciplina.

Parte B: aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento

38. Poiché si tratta di aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento, questa parte del regime deve essere esaminata alla luce degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale⁽⁹⁾, dei criteri stabiliti dal regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese⁽¹⁰⁾, per il settore agricolo, dei criteri stabiliti negli orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo⁽¹¹⁾ e, per il settore della pesca e dell'acquacoltura, dei criteri stabiliti nelle Linee direttrici per l'esame degli aiuti nazionali nel settore della pesca e dell'acquacoltura⁽¹²⁾.

39. Al momento attuale, la Commissione ha dei dubbi sul fatto che gli aiuti alla creazione di posti di lavoro previsti dal regime abbiano come unico oggetto i posti di lavoro connessi alla realizzazione di un investimento, ai sensi dei punti da 4.11 a 4.14 degli orientamenti relativi agli aiuti a finalità regionale e dell'articolo 2, lettera c), del regolamento (CE) n. 70/2001.

40. Al momento attuale, la Commissione ha dei dubbi anche sul fatto che l'intensità degli aiuti del regime, che può essere calcolata rispetto al totale delle spese che figurano nella base tipo definita al punto 4.13 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale, rispetti i massimali regionali previsti dalla carta italiana degli aiuti a finalità regionale per il periodo 2000-2006 relativa alla regione Sicilia (35 % ESN + 15 % ESL per le PMI).

41. Inoltre, la Commissione ha dei dubbi, al momento attuale, sul fatto che siano rispettate le regole di cumulo previste dai punti 4.18-4.21 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale e dall'articolo 8 del regolamento (CE) n. 70/2001.

42. Al momento attuale la Commissione non è ancora in grado di determinare se il principio della necessità dell'aiuto, di cui al punto 4.2 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale e all'articolo 7 del regolamento (CE) n. 70/2001, sia rispettato.

43. Inoltre, la Commissione non ha elementi, al momento attuale, per valutare se gli aiuti agli investimenti sono compatibili, per il settore agricolo, con i punti 4.1 e 4.2 degli orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo e, per il settore della pesca e dell'acquacoltura, con i criteri stabiliti nelle linee direttrici per l'esame degli aiuti nazionali nel settore della pesca e dell'acquacoltura.

44. Infine, al momento attuale, la Commissione ha dei dubbi sul fatto che, al fine di garantire che gli investimenti produttivi sovvenzionati siano realizzabili e sani, l'apporto del beneficiario destinato al loro finanziamento raggiunga almeno il 25 %, ai sensi del punto 4.2 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale e dell'articolo 4.3 del regolamento (CE) n. 70/2001.

IV. Conclusioni

45. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione:

- ha deciso di considerare la parte A del regime, relativa ad aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento, compatibile con il trattato CE,
- invita l'Italia, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, a presentare le proprie osservazioni e a fornire qualsiasi informazione utile per la valutazione della parte B del regime, relativa ad aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento, entro un mese dalla data di ricezione della presente. Invita inoltre le autorità del Suo paese a trasmettere immediatamente una copia di questa lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto.

46. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario."

⁽⁹⁾ GU C 74 del 10.3.1998.

⁽¹⁰⁾ GU L 10 del 13.1.2001.

⁽¹¹⁾ GU C 28 dell'1.2.2000.

⁽¹²⁾ GU C 19 del 20.1.2001.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN — ITALIË

Steunmaatregel C 52/2002 (ex N 833/2001) — Provinciale Wet nr. 6/99 „Speciale voorzieningen voor de vervoerssector” (Autonome Provincie Trento)

Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken

(2002/C 242/03)

(Voor de EER relevante tekst)

De Commissie heeft Italië bij schrijven van 24 juli 2002, die na deze samenvatting in de authentieke taal is weergegeven, in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de bovengenoemde steunmaatregel.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel ten aanzien waarvan de Commissie de procedure inleidt, maken door deze binnen één maand vanaf de datum van deze bekendmaking te zenden aan:

Europese Commissie
Directoraat-generaal voor Energie en Vervoer
Directoraat A
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 296 41 04.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Italië worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen maakt, kan, met opgave van redenen, schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING

1. Procedure

Op 3 mei 2000 is door de Commissie besloten geen bezwaar te maken tegen Provinciale Wet nr. 6 van 13 december 1999 (staatssteunmaatregel N 42/2000). Bij door het Secretariaat-generaal van de Europese Commissie op 3 december 2001 geregistreerd schrijven van 27 november 2001 hebben de Italiaanse autoriteiten overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag mededeling gedaan van de speciale voorzieningen voor de vervoerssector die bij bovenvermelde wet zijn vastgesteld. Deze kennisgeving is door het secretariaat-generaal geregistreerd onder N 833/01.

Aangezien de kennisgeving onvolledig was heeft de Commissie om aanvullende informatie verzocht bij brief D(02) 1665 van 1 februari 2002. Het antwoord op deze brief is op 5 april 2002 geregistreerd onder nr. DG TREN A/56228.

Op 11 maart 2002 heeft een vergadering plaatsgevonden van vertegenwoordigers van de Commissie en de Autonome Provincie Trento. Op 12 april 2002 heeft de Commissie een laatste brief aan de Italiaanse autoriteiten toegezonden. Het antwoord daarop was een op 17 mei 2002 gedateerde brief die op 28 mei 2002 is geregistreerd (SG A/5459). Op 30 mei 2002 heeft een tweede vergadering van vertegenwoordigers van de Commissie en de Autonome Provincie Trento plaatsgevonden.

2. Beschrijving van de steunmaatregel

Met de desbetreffende regeling wordt een verschuiving van goederenstromen van het wegvervoer naar alternatieve vervoersmodaliteiten beoogd door ondersteuning van investerin-

gen in het spoorvervoer of andere alternatieven voor het goederenvervoer over de weg. Een tweede doelstelling is de milieueffecten van het wegvervoer terug te dringen door subsidiëring van de aanschaf van vervoermiddelen die voorzien zijn van technische uitrusting ter beperking van milieuverontreiniging die beter presteert dan de geldende milieunormen voorschrijven. Tenslotte wordt ernaar gestreefd de oprichting van consortia van vervoerbedrijven te ondersteunen, aangezien concentratie een goede manier is om de efficiëntie te verbeteren, grotere schaalvoordelen te realiseren en de beheerscapaciteit te vergroten in een sterk versnipperde lokale context.

De regeling voorziet in steun voor kleine en middelgrote ondernemingen⁽¹⁾ en consortia die zich bezighouden met vervoer over de weg in opdracht van activiteiten op het gebied van gecombineerd vervoer⁽²⁾ verrichtende derden of die spoorvervoer of ander vervoer over land verzorgen dat op enigerlei wijze verband houdt met gecombineerd spoorvervoer of het vervoer van goederen of passagiers.

De steun wordt verleend in de vorm van kapitaalsubsidies voor de vervanging en aanpassing van voertuigen met het oog op het realiseren van betere milieuprestaties. Daarnaast wordt ook uitsluitend voor gecombineerd vervoer bestemde investeringssteun verleend, alsook investeringssteun die specifiek bedoeld is voor KMO's die zich bezighouden met goederen- en passagiersvervoer.

⁽¹⁾ In de zin van de definitie in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

⁽²⁾ In de zin van de definitie in artikel 1 van Richtlijn 92/106/EEG van de Raad van 7 december 1992 houdende vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor bepaalde vormen van gecombineerd vervoer van goederen tussen lidstaten (PB L 368 van 17.12.1992, blz. 38).

3. Beoordeling van de steunmaatregel

Volgens de voorgestelde regeling ontvangen de geselecteerde begunstigen overheidsbijdragen in de kosten die verbonden zijn aan investeringen in uitrusting voor gecombineerd vervoer en voorzieningen in wegvoertuigen, terwijl andere in deze sector opererende ondernemingen, zowel uit eigen land als uit andere lidstaten, geen bijdragen krijgen voor hun vervoersactiviteiten. De maatregel versterkt dus de concurrentiepositie van de begunstigen ten opzichte van andere in de grensoverschrijdende handel actieve bedrijven. De Commissie merkt op dat de toegang tot de betrokken vervoersmarkt — gecombineerd vervoer en wegvervoer — vrij is krachtens de desbetreffende Verdragsregels of afgeleide communautaire wetgeving⁽³⁾.

Gezien het bovenstaande is de Commissie van mening dat met de aangemelde regeling steun in de zin van artikel 87, lid 1, gemoeid is en dat zij bijgevolg in principe verboden is tenzij zij verenigbaar kan worden geacht met de gemeenschappelijke markt op grond van een van de uitzonderingen waarin het Verdrag of afgeleide wetgeving voorziet.

De ontwikkeling van activiteiten waardoor een verschuiving van het wegvervoer naar andere vervoersmodaliteiten plaatsvindt dient het gemeenschappelijk belang in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag⁽⁴⁾. De Commissie concludeert dus dat artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag de passende juridische toetssteen is voor deze regeling.

Overeenkomstig haar gangbare praktijk is de Commissie van mening dat staatssteun voor investeringen in overslaguitrusting en informatiesystemen en voor de aanschaf van intermodale laadeenheden dient te worden getoetst aan artikel 87, lid 3, van het EG-Verdrag⁽⁵⁾.

Steun voor gebouwen, installaties, machines en uitrusting ten behoeve van in het goederen- en passagiersvervoer actieve KMO's kan als verenigbaar met het Verdrag worden beschouwd krachtens artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Investeringssteun voor motorvoertuigen die maximaal negen personen kunnen vervoeren

Verordening (EG) nr. 12/98 van de Raad van 11 december 1997 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoers-

⁽³⁾ Voor het gecombineerd vervoer zie artikelen 43 en 49 van het Verdrag en Richtlijn 92/106/EEG van de Raad van 7 december 1992 (PB L 368 van 17.12.1992, blz. 38); voor het wegvervoer zie Verordening (EG) nr. 12/98 van de Raad van 11 december 1997 (PB L 4 van 8.1.1998, blz. 10); Verordening (EG) nr. 3118/93 van de Raad van 22 juni 1993 (PB L 279 van 12.11.1993, blz. 1).

⁽⁴⁾ Zie besluit van de Commissie van 8 juli 1999, N 121/99 — Oostenrijk (PB C 245 van 28.8.1999, blz. 2); besluit van de Commissie van 4 mei 1999, Italië (PB L 227 van 28.8.1999, blz. 12); besluit van de Commissie van 9 december 1998, N 598/98 — Nederland (PB C 29 van 4.2.1999, blz. 13); besluit van de Commissie van 21 januari 1997, C 2/97 — Nederland (PB C 93 van 22.3.1997, blz. 11).

⁽⁵⁾ Zie besluit van de Commissie van 4 mei 1999, C 21/98 — Italië (PB L 227 van 28.8.1999, blz. 12); besluit van de Commissie van 8 juli 1999, N 121/99 — Oostenrijk (PB C 245 van 28.8.1999, blz. 2); besluit van de Commissie van 26 oktober 1999, N 293/99 — België (VIK) (PB C 55 van 26.2.2000, blz. 11).

ondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn⁽⁶⁾ staat het verzorgen van cabotagevervoer alleen toe voor voertuigen die geschikt zijn voor het vervoer van meer dan negen personen — met inbegrip van de bestuurder — en die daarvoor bestemd zijn⁽⁷⁾. Wat de betrokken investeringssteun betreft, is de Commissie bijgevolg van mening, gezien het ontbreken van communautaire wetgeving voor de liberalisering van deze markt, dat er geen sprake is van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag aangezien de steun het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig zal beïnvloeden. Bovendien beperkt het geografische gebied waarop deze betrekking heeft zich tot het provinciale grondgebied en de aangrenzende provincies.

Investeringssteun voor spoorwagens en nieuw of gerenoveerd rollend materieel

Artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen⁽⁸⁾ staat investeringssteun voor spoorwagens ten behoeve van KMO's toe. De Commissie twijfelt er echter aan of de aangemelde steunintensiteit van 25 % als verenigbaar kan worden beschouwd met in artikel 4, lid 2, vastgestelde maximale steunintensiteit (15 % voor kleine en 7,5 % voor middelgrote ondernemingen).

TEKST VAN DE BRIEF

„Dopo aver esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane in merito al regime di aiuto in oggetto, la Commissione desidera informarLa di aver deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 83, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti degli aiuti agli investimenti in carri ferroviari e in materiale rotabile nuovo o rigenerato di non sollevare alcuna obiezione nei confronti delle altre misure notificate.

I. Procedimento

1. Il 3 maggio 2000 la Commissione ha deciso di non sollevare alcuna obiezione nei confronti della Legge provinciale n. 6 del 13 dicembre 1999 (aiuto di Stato N 42/2000). Con lettera del 27 novembre 2001, protocollata dal Segretariato generale il 3 dicembre 2001, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione, come previsto dall'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, le «Disposizioni particolari per il settore del trasporto» contenenti la disciplina attuativa della predetta legge. La notificazione è stata protocollata dal Segretariato generale della Commissione con il n. N 833/01.
2. Poiché la notifica risultava incompleta, la Commissione ha chiesto ulteriori informazioni con lettera D(02) 1665 del 1° febbraio 2002. La risposta a questa lettera è pervenuta con lettera raccomandata del 5 aprile 2002, protocollata col numero DG TREN A/56228.

⁽⁶⁾ PB L 4 van 8.1.1998.

⁽⁷⁾ Besluit van de Commissie N 733/2000 — Italië (Liguria) „Regionale maatregelen ter verbetering van het openbaar vervoer door middel van taxi's". Besluit van de Commissie N 237/99 — Italië (Piemonte) „Subsidieregeling ter verbetering van de diensten die het plaatselijk openbaar vervoer aanvullen”.

⁽⁸⁾ PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33.

3. L'11 marzo 2002 si è svolta una riunione tra rappresentanti della Commissione e della Provincia autonoma di Trento. Una lettera che chiedeva un complemento di informazione è stata inviata dalla Commissione alle autorità italiane il 12 aprile 2002. La risposta è pervenuta con lettera del 17 maggio 2002, protocollata il 28 maggio 2002 (SG A/5459). Una seconda riunione tra rappresentanti della Commissione e della Provincia autonoma di Trento ha avuto luogo il 30 maggio 2002.

II. Descrizione dell'aiuto

2.1. Finalità

4. Il provvedimento è finalizzato ad incoraggiare il trasferimento del traffico delle merci verso vettori diversi da quelli stradali, sostenendo gli investimenti per il trasporto su rotaia o per sistemi alternativi al trasporto su ruota; un altro obiettivo è la riduzione dell'impatto ambientale del trasporto su ruota attraverso la concessione di contributi per l'acquisto di mezzi di trasporto dotati di tecnologie che riducono l'inquinamento ambientale e che superano gli standard ecologici obbligatori. Infine, un ulteriore obiettivo consiste nel fornire un sostegno alla formazione di consorzi fra imprese del settore, in quanto forme di aggregazione che aumentano l'efficienza, le economie di scala e le potenzialità gestionali in un contesto locale caratterizzato da un'alta polverizzazione degli operatori.

2.2. Beneficiari

5. Il progetto notificato eroga aiuti a piccole o medie imprese ⁽⁹⁾ e a consorzi di piccole e medie imprese:

- operanti nel settore dell'autotrasporto per conto terzi che svolgono attività di trasporto intermodale ⁽¹⁰⁾,
- che effettuano attività connesse ai trasporti terrestri purché connesse al trasporto ferroviario intermodale o al trasporto di merci o di persone.

6. Le autorità italiane hanno confermato che del regime potranno beneficiare tutte le imprese dell'Unione europea operanti nella provincia di Trento.

7. Inoltre, il regime prevede che le grandi imprese possano beneficiare degli aiuti soltanto previa notifica e autorizzazione del singolo progetto di aiuto. La Commissione ritiene tuttavia che aiuti siffatti, erogati a grandi imprese, esulino dall'esame effettuato dalla Commissione del presente regime, notificato come N 833/01. La presente decisione si limiterà pertanto a valutare e ad esonerare gli aiuti previsti per le piccole e medie imprese e non pregiudica in alcun modo eventuali future notifiche di aiuti per le grandi imprese.

⁽⁹⁾ Ai sensi della definizione di cui all'allegato I del regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato alle imprese di piccole e medie dimensioni (GU L 10 del 13.1.2001, pag. 33).

⁽¹⁰⁾ Ai sensi della definizione di cui all'articolo 1 della direttiva 92/106/CEE del Consiglio, del 7 dicembre 1992, sulla fissazione di norme comuni per taluni tipi di trasporto combinato e di merci fra gli Stati membri (GU L 368 del 17.12.1992, pag. 38).

2.3. Forma dell'aiuto

8. Verranno concesse sovvenzioni in conto capitale il cui versamento può avvenire in un'unica soluzione o in rate annuali. Il contributo è erogato dopo l'effettuazione delle spese. Tuttavia, per le domande di contributo di importo superiore ai 500 000 EUR, comprendenti investimenti immobiliari, è ammessa l'erogazione anticipata delle prime due rate di contributo, dopo l'atto di concessione. L'erogazione anticipata avviene previa presentazione di idonea garanzia per l'intero importo anticipato, aumentato annualmente del tasso legale di interesse.

2.4. Spese ammissibili ed intensità dell'aiuto

9. Sostituzione dei veicoli [articolo 3, paragrafo 1, lettera a), delle «Disposizioni particolari per il settore del trasporto»]; la sostituzione di veicoli immatricolati da almeno cinque anni con veicoli nuovi che consentano il raggiungimento di più elevati standard in tema di tutela dell'ambiente di quelli previsti dalla normativa nazionale e comunitaria in vigore. Sono quindi esclusi gli standard adottati ma non ancora entrati in vigore. Il versamento del contributo è subordinato alla prova che il veicolo oggetto di sostituzione sia stato rottamato oppure alienato a paesi non appartenenti all'area CEMT ⁽¹¹⁾; verrà erogato un importo massimo pari al 40 % dei costi differenziali di investimento necessari per raggiungere i più elevati standard ambientali.

10. Adeguamento dei veicoli [articolo 3, paragrafo 1, lettera b)], finalizzato alla riduzione dell'inquinamento acustico o delle emissioni gassose allo scopo di realizzare standard più elevati in tema di tutela dell'ambiente di quelli previsti dalla normativa nazionale comunitaria in vigore; sarà erogato soltanto un importo massimo pari al 40 % dei sovraccosti di investimento sostenuti per conseguire una tutela ambientale di livello superiore a quello prescritto dalla vigente normativa.

11. Terreni [articolo 3, paragrafo 1, lettera c)]; per le piccole e medie imprese sono consentite intensità di aiuto fino a un massimo di 15 % per le piccole imprese e fino a un massimo di 7,5 % per le medie imprese.

Aiuti agli investimenti esclusivamente destinati al trasporto intermodale

12. Beni di investimento, software e hardware [articolo 3, paragrafo 2, lettera a)]; beni di investimento necessari per effettuare la movimentazione, la manipolazione e il trasporto di merci da vettori su ruote a vettori su rotaia. Il software e l'hardware devono essere esclusivamente utilizzati per realizzare le suddette attività di movimentazione, manipolazione e trasporto. L'intensità massima dell'aiuto può arrivare al 30 % dei costi ammissibili.

⁽¹¹⁾ CEMT/ECMT — Conferenza europea dei ministri dei Trasporti; organo intergovernativo istituito con un accordo sottoscritto a Bruxelles il 17 ottobre 1953. Attualmente, sono membri del CEMT i 15 Stati dell'Unione europea, nonché molti altri paesi dell'Europa centrale e orientale.

13. Casse mobili e containers, semirimorchi esclusivamente progettati per il trasporto combinato e ammodernamento dei semirimorchi per adattarli al trasporto intermodale [articolo 3, paragrafo 2, lettera c) e lettera d)]. Restano quindi esclusi gli aiuti per l'investimento in containers per il trasporto marittimo, che non sono espressamente progettati per il trasporto combinato. I contributi che possono essere concessi agli investimenti in attrezzature non devono superare il 40 % della differenza tra il costo di un'unità per il trasporto combinato e una corrispondente unità per il trasporto su strada. Sono pertanto esclusi gli aiuti all'investimento in containers marittimi (ISO serie 1) che non sono specificamente progettati per il trasporto combinato.
14. Interventi di ammodernamento di carri ferroviari destinati al trasporto intermodale [articolo 3, paragrafo 2, lettera f)], finalizzati a ridurre i costi di gestione mediante uno o più dei seguenti interventi: individuazione della posizione sul territorio dell'Unione europea, accoppiamento automatico, controllo e verifica automatica del sistema frenante e dei sistemi di rotolamento. Sono ammissibili solamente i costi di ammodernamento nella misura del 25 %.
15. Carri ferroviari e materiale rotabile nuovo o rigenerato [articolo 3, paragrafo 2, lettera e)]; l'intensità massima è pari al 25 % dei costi ammissibili sostenuti dalle piccole e medie imprese.

Aiuti agli investimenti specificamente finalizzati alle PMI che trasportano merci e persone

16. Fabbricati, impianti, macchinari e attrezzature (articolo 3, paragrafo 3); l'intensità dell'aiuto ammessa può essere al massimo del 15 % per le piccole imprese e del 7,5 % per le medie imprese. Sono escluse le attività di manutenzione ordinaria e straordinaria. Le attrezzature non comprendono i mezzi di trasporto né le attrezzature di trasporto.
17. Autoveicoli atti a trasportare fino a nove persone compreso il conducente per le imprese che esercitano l'attività di autotrasporto di persone (articolo 3, paragrafo 4). Si intende che il limite si riferisce alla capacità complessiva di trasporto dell'impresa e non al singolo veicolo in sua disponibilità. Devono essere soddisfatti i seguenti requisiti: utilizzo esclusivo dei veicoli e ambito di trasporto geograficamente circoscritto al territorio della provincia e a quello delle province confinanti; per considerare l'attività aziendale ristretta a tale ambito l'impresa non deve svolgere alcuna prestazione all'esterno dello stesso, anche se in eventualità del tutto occasionali o accidentali. L'intensità di aiuto consentita è pari al 15 % per le piccole imprese e al 7,5 % per le medie imprese.

2.5. Cumulabilità

18. La presentazione della domanda di contributo comporta il divieto di presentare altre domande di contributo per la medesima iniziativa, nonché l'obbligo di rinunciare ad altre domande eventualmente già presentate, salvo espressioni e diverse indicazioni di altre leggi e nel rispetto delle regole comunitarie sul cumulo degli aiuti di Stato. La violazione di queste disposizioni comporta il diniego del contributo o

la revoca totale dei contributi già concessi, nonché la restituzione, da parte dell'impresa, di un importo pari a quattro volte quello erogato (articolo 12, paragrafo 7). Nell'ipotesi di cumulo di misure di aiuto diverse previste dal regime, il contributo non deve superare le percentuali massime valide per ciascuna misura.

2.6. Procedura e misure nell'ipotesi di mancata osservanza

19. Ai sensi dell'articolo 12, paragrafo 2, della Legge provinciale 13 dicembre 1999, n. 6 «Interventi della Provincia autonoma di Trento per il sostegno dell'economia e della nuova imprenditorialità»⁽¹²⁾, le domande relative agli aiuti previsti dalla legge sono esaminate secondo procedure di tipo automatico o valutativo.
20. La concessione dei contributi comporta l'obbligo di non alienare, cedere o comunque distogliere dalla loro destinazione i beni per i quali i contributi sono stati concessi per un periodo minimo di 3-5 anni (per i beni mobili) e di 10 anni (per i beni immobili). In caso di mancata osservanza degli obblighi suddetti i contributi vengono parzialmente o totalmente revocati (articolo 13 delle Disposizioni particolari).

2.7. Stanziamenti di bilancio e durata del regime di aiuto

21. Le disposizioni in oggetto entrerebbero in applicazione dalla data di autorizzazione del regime da parte della Commissione e fino al 31 dicembre 2006.
22. Non sono previsti stanziamenti di bilancio specificamente finalizzati al settore trasporti; gli importi corrispondenti vengono attinti ad un qualsiasi fondo per investimenti.

(in euro)

Contributi una tantum	2002	2003	2004	2005	2006
Settore artigianale	300 000	300 000	300 000	300 000	300 000
Industria	400 000	400 000	400 000	400 000	400 000
Cooperative	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
Commercio	50 000	50 000	50 000	50 000	50 000
Totale	850 000	850 000	850 000	850 000	850 000

Contributi pluriennali erogabili in più rate	2002	2003	2004	2005	2006
Settore artigianale	200 000	200 000	200 000	200 000	200 000
Industria	600 000	600 000	600 000	600 000	600 000
Cooperative	50 000	50 000	50 000	50 000	50 000
Commercio	25 000	25 000	25 000	25 000	25 000
Totale	875 000	875 000	875 000	875 000	875 000

⁽¹²⁾ Provvedimento già autorizzato con decisione della Commissione del 3.5.2000, aiuto di Stato N 42/2000.

2.8. *Fondamento giuridico*

23. Legge provinciale 13 dicembre 1999, n. 6 e sua disciplina attuativa (progetto di regolamento «Disposizioni particolari per il settore del trasporto»).

III. **Valutazione dell'aiuto**

3.1. *Esistenza dell'aiuto*

24. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, salvo deroghe contemplate dal trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi fra Stati membri, gli aiuti concessi da uno Stato membro che falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

25. A norma del regime proposto, i beneficiari prescelti riceveranno contributi pubblici a fronte delle spese di investimento effettuate in attrezzature di trasporto combinato e veicoli stradali, mentre altre imprese, italiane o di altri Stati membri, anch'esse attive in tale settore, non ricevono tali contributi. Di conseguenza, il regime in oggetto rafforza la posizione concorrenziale dei beneficiari nei confronti di altre imprese operanti nel settore del trasporto fra Stati. La Commissione osserva che l'accesso al mercato dei trasporti in questione — trasporto combinato ed autotrasporto — è stato liberalizzato in forza delle pertinenti disposizioni del trattato e del diritto comunitario derivato⁽¹³⁾.

26. Ciò premesso, la Commissione ritiene che il regime notificato comporti una concessione di aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, cioè di aiuti vietati — in linea di principio — dalla normativa comunitaria, a meno che non vengano ritenuti compatibili con il mercato comune in virtù di una delle deroghe previste dal trattato o dal diritto comunitario derivato.

3.2. *Esenzione del regime di aiuto*

27. Il regime notificato ha il duplice scopo di incentivare il trasferimento del traffico delle merci verso vettori diversi da quelli stradali e quello di ridurre l'impatto ambientale del trasporto su strada. La Commissione ritiene che al regime notificato non possa applicarsi alcuna delle deroghe contemplate dall'articolo 87, paragrafo 2, del trattato CE. Né tale regime è destinato a promuovere la realizzazione di un importante progetto di comune interesse europeo o a porre rimedio ad un grave turbamento dell'economia di uno Stato membro ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera b), o a promuovere la cultura e la conservazione del patrimonio ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera d).

28. Inoltre, ai sensi dell'articolo 73 del trattato CE, sono considerati compatibili con il trattato gli aiuti richiesti dalle necessità del coordinamento dei trasporti. Anziché limitarsi alla semplice agevolazione dello sviluppo di un settore industriale, il concetto di coordinamento di cui all'articolo 73 si riferisce a un complesso di interventi programmati dallo Stato. Attualmente, alla luce degli sviluppi della libe-

ralizzazione in questo settore, la necessità di interventi finanziari dello Stato intesi a coordinare i trasporti terrestri risulta notevolmente ridotta.

29. L'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato stabilisce che possono considerarsi compatibili con il mercato comune:

«gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse».

30. Lo sviluppo di attività finalizzate a trasferire il traffico dalla strada ad altri modi di trasporto è un'attività di interesse comune ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato⁽¹⁴⁾. Pertanto, la Commissione ritiene che l'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato costituisca il fondamento giuridico adeguato per valutare il regime notificato.

3.3. *Applicazione dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c)*

31. Per quanto attiene agli aiuti per la sostituzione dei veicoli immatricolati da almeno cinque anni con veicoli nuovi [articolo 3, paragrafo 1, lettera a)] delle «Disposizioni particolari per il settore del trasporto» la Commissione sottolinea il fatto che in settori caratterizzati da eccesso di capacità, come quello dell'autotrasporto di merci, in linea di principio non possono essere erogati aiuti per l'acquisto di unità di trasporto.

32. Tuttavia, è possibile concedere aiuti in connessione con l'acquisto di veicoli nuovi, qualora tale incentivo miri a conseguire gli obiettivi generali di tutela dell'ambiente e rappresenti una effettiva compensazione delle spese sostenute per conseguire standard tecnici più elevati di quelli prescritti dalla normativa nazionale o comunitaria.

33. Sotto questo profilo, va notato che l'aiuto previsto non supererà in alcun caso il massimale istituito dal punto 29 (30 %) e dal punto 35 (maggiorazione dell'aiuto di 10 punti percentuali per le PMI) della Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente⁽¹⁵⁾. Inoltre, l'articolo 3, paragrafo 1, lettera a) delle «Disposizioni particolari» — imponendo al beneficiario l'obbligo di rottamare o vendere i veicoli sostituiti a paesi non appartenenti all'area CEMT — detta una chiara norma di salvaguardia per impedire che capacità di trasporto dismesse ritornino sul mercato.

34. Per quanto attiene agli aiuti di cui all'articolo 3, paragrafo 1, lettera b) delle «Disposizioni particolari», per gli investimenti che consentono alle imprese di trasporto interessate di adeguare il proprio parco veicoli a standard ambientali più elevati di quelli imposti dalla normativa comunitaria nazionale, la Commissione osserva che il massimale di aiuto proposto (25 % della spesa di investimento documentata) è conforme a quanto previsto dal punto 29 della citata Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente.

⁽¹³⁾ Per il trasporto combinato, cfr. articolo 43 e articolo 49 del trattato CE e direttiva 92/106/CEE del Consiglio, del 7 dicembre 1992 (GU L 368 del 17.12.1992, pag. 38), citata alla nota precedente. Per il trasporto stradale, cfr. regolamento (CE) n. 12/98 del Consiglio, dell'11 dicembre 1997 (GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 10) e regolamento (CEE) n. 3118/93 del Consiglio, del 22 giugno 1993 (GU L 279 del 12.11.1993, pag. 1).

⁽¹⁴⁾ Decisioni della Commissione: 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2); decisione del 4 maggio 1999 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); decisione N 598/98, del 9 dicembre 1998 — Paesi Bassi (GU C 29 del 4.2.1999, pag. 13); decisione C 2/97 del 21 gennaio 1997 — Paesi Bassi (GU C 93 del 22.3.1997, pag. 11).

⁽¹⁵⁾ GU C 37 del 3.2.2001, pag. 3.

35. Giova inoltre osservare che le spese che possono beneficiare degli aiuti agli investimenti di cui all'articolo 3, paragrafo 1, lettera a) e all'articolo 3, paragrafo 1, lettera b), devono essere limitate ai sovraccosti di investimento sostenuti per conseguire gli obiettivi ambientali.
36. L'articolo 4, paragrafo 5 del regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese⁽¹⁶⁾ stabilisce che sono ammissibili aiuti agli investimenti in terreni, edifici, impianti e macchinari. Pertanto, l'aiuto notificato ai fini dell'acquisizione di terreni per le PMI può essere ritenuto compatibile con il trattato poiché il previsto livello della sovvenzione è compatibile con quanto dispone l'articolo 4, paragrafo 2, del regolamento. Inoltre, il regime di aiuto notificato rispetta anche le disposizioni degli articoli 7 e 8 del citato regolamento.

Aiuti agli investimenti esclusivamente finalizzati al trasporto combinato

37. Da tempo la Comunità persegue una politica mirante a realizzare un sistema equilibrato di trasporto intermodale: parte integrante di questa politica sono gli interventi diretti a migliorare la competitività del trasporto combinato rispetto al trasporto stradale. Per la Comunità europea la finalità essenziale della politica del trasporto combinato consiste nel trasferire il traffico dalla strada verso altri modi di trasporto. Strumenti comunitari come la direttiva 92/106/CEE del Consiglio mirano a incoraggiare lo sviluppo del trasporto combinato. Anche il recente Libro bianco sulla politica dei trasporti⁽¹⁷⁾ incoraggia l'uso del trasporto su rotaia e di altri modi di trasporto ecocompatibili al fine di creare alternative competitive all'autotrasporto. Lo sviluppo del trasporto combinato è pertanto nell'interesse della Comunità, conformemente all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.
38. In sintonia con la sua prassi consolidata, la Commissione ritiene che gli aiuti di Stato relativi ad investimenti in attrezzature per la movimentazione del carico, gli aiuti per gli investimenti in sistemi ed apparecchiature informatiche e gli aiuti per l'acquisto di unità di carico per il trasporto intermodale debbano essere valutate alla luce dell'articolo 87, paragrafo 3, del trattato CE⁽¹⁸⁾.
39. Le attrezzature per la movimentazione sono essenziali ai fini del buon funzionamento della catena del trasporto combinato. Infatti, il 30% dei costi della rete del trasporto intermodale rispondono ai costi derivanti dalle operazioni di movimentazione dei carichi. Pertanto, gli aiuti di Stato per le attrezzature di movimentazione contribuiscono a ridurre i costi del sistema del trasporto combinato e, quindi, migliorano la sua competitività nei confronti del trasporto su strada. L'intensità dell'aiuto che il regime notificato prevede per gli investimenti in questo tipo di at-

trezzature va considerato in linea con la prassi della Commissione in questo settore⁽¹⁹⁾.

40. Per questi motivi, la Commissione ritiene che l'aiuto per l'acquisto di attrezzature di movimentazione previsto dal regime in oggetto contribuisca allo sviluppo del settore delle attività di trasporto combinato e non incida sulle condizioni degli scambi in misura contraria all'interesse comune. Tale aiuto beneficia pertanto della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato⁽²⁰⁾.
41. Per quanto attiene gli investimenti in software e hardware, i sistemi di comunicazione e di informazione elettronica sono di importanza essenziale per il successo del trasporto combinato. Un autotrasportatore può seguire facilmente, tramite il conducente dell'autotreno e il suo telefono cellulare, lo svolgimento di una operazione di trasporto stradale in tutta l'Europa. Una operazione equivalente di trasporto combinato dovrebbe poter seguire il container e, eventualmente, il carro ferroviario. Attraverso l'uso dell'elettronica nelle comunicazioni nella catena del trasporto combinato, l'efficienza e l'affidabilità del trasporto combinato può essere notevolmente incrementata, rendendolo più attraente rispetto al trasporto stradale. Pertanto, gli aiuti agli investimenti per i sistemi di informazione nei terminali di trasporto combinato sono una misura di interesse comune.
42. Inoltre, il regime in oggetto prevede che i sistemi informatici che ricevono un contributo devono essere esclusivamente utilizzati nell'ambito del trasporto combinato per essere agevolabili e stabiliscono un'intensità massima di aiuto del 30 %, che è proporzionata alla maggiore spesa necessaria per questi investimenti. Di conseguenza, la Commissione ritiene che questo tipo di contributo possieda i requisiti per beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.
43. Per quanto riguarda gli aiuti agli investimenti in unità di carico intermodali ai sensi dell'articolo 3, paragrafo 2, lettere c) e d), delle «Disposizioni particolari», la Commissione ritiene che questo tipo di aiuto possieda i requisiti per beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato. Come la Commissione ha già indicato nelle sue decisioni relative agli aiuti N 79/97, C 21/98 e N 508/99⁽²¹⁾, gli aiuti agli investimenti in unità per il trasporto combinato possono essere ammessi a determinate condizioni, che nel caso qui in esame risultano soddisfatte. Il regime notificato prevede infatti che vengano sovvenzionati esclusivamente gli investimenti in unità per il trasporto combinato e non i normali container per il

⁽¹⁶⁾ GU L 10 del 13.1.2001, pag. 33.

⁽¹⁷⁾ Libro bianco «La politica europea dei trasporti fino al 2010: il momento delle scelte», doc. COM(2001) 370.

⁽¹⁸⁾ Decisioni della Commissione: 4 maggio 1999, C 21/98 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2); 26 ottobre 1999, N 293/99 — Belgio (VIK) (GU C 55 del 26.2.2000, pag. 11).

⁽¹⁹⁾ Decisioni della Commissione: 9 dicembre 1998, N 598/98 — Paesi Bassi (GU C 29 del 4.2.1999, pag. 13); 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2); 4 maggio 1999 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 21 dicembre 2000, N 508/99 — Italia — provincia di Bolzano-Alto Adige — Legge 4/97 (GU C 71 del 3.3.2001, pag. 21).

⁽²⁰⁾ Decisioni della Commissione: 9 dicembre 1998, N 598/98 — Paesi Bassi (GU C 29 del 4.2.1999, pag. 13); 4 maggio 1999, C 21/98 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2); 26 ottobre 1999, N 293/99 — Belgio (VIK) (GU C 55 del 26.2.2000, pag. 11).

⁽²¹⁾ Decisioni della Commissione nei casi: 22 ottobre 1997, N 79/97 — Paesi Bassi (GU C 377 del 12.12.1997, pag. 3); 4 maggio 1999, C 21/98 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 21 dicembre 2000, N 508/99 — Italia — provincia di Bolzano-Alto Adige — Legge 4/97.

trasporto marittimo, che vengono per la maggior parte utilizzati in attività che non possono definirsi trasporto combinato. L'erogazione di sovvenzioni in eccesso e l'abuso delle sovvenzioni sono esclusi, poiché anche con l'ausilio della sovvenzione, un'unità per il trasporto combinato non risulterà meno costosa di una corrispondente unità per il trasporto su strada.

44. Dato che le unità per il trasporto intermodale sono di regola dal 30 al 50% più costose delle corrispondenti unità per l'autotrasporto, la Commissione può considerare l'intensità dell'aiuto istituita dal regime un contributo allo sviluppo del settore del trasporto combinato il quale, grazie alle disposizioni di salvaguardia che tale regime prevede, non incide sulle condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse. Pertanto, questo tipo di contributi beneficia della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.
45. Anche l'ammodernamento dei carri ferroviari destinati al trasporto combinato allo scopo di ridurre i costi di gestione è considerata una misura che contribuisce allo sviluppo delle attività di trasporto combinato ed è pertanto nell'interesse della politica dei trasporti della Comunità. In questo senso, la proposta di regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio sulla concessione di contributi finanziari comunitari per migliorare le prestazioni ambientali del sistema di trasporto merci ⁽²²⁾, propone, nell'ambito del nuovo programma «Marco Polo» delle «azioni comuni di apprendimento». In generale queste azioni hanno lo scopo di raggiungere, nel settore dei trasporti, il livello di cooperazione necessario per ottimizzare metodi e procedure di lavoro, al fine di migliorare le prestazioni ambientali del settore stesso. La intensità di aiuto prevista dal regime può anch'essa considerarsi conforme alla prassi attuale della Commissione.

Aiuti agli investimenti specificamente finalizzati alle PMI che trasportano merci e persone

46. Aiuti per edifici, impianti, macchinari ed attrezzature. L'articolo 4, paragrafo 5, del citato regolamento (CE) n. 70/2001, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese ritiene ammissibili gli aiuti agli investimenti in terreni, edifici, impianti e macchinari. La intensità dell'aiuto notificato (15% e 7,5% rispettivamente per le piccole e medie imprese) è anch'essa conforme all'articolo 4, paragrafo 2, dello stesso regolamento. Risultano altresì osservate le disposizioni di cui agli articoli 7 e 8 dello stesso regolamento. Di conseguenza, la misura di aiuto notificata può considerarsi compatibile con il trattato.
47. Aiuti agli investimenti in autoveicoli atti a trasportare fino a nove persone. Il regolamento (CE) n. 12/98 del Consiglio, dell'11 dicembre 1997, che stabilisce le condizioni per l'ammissione dei vettori non residenti ai trasporti na-

zionali su strada di persone in uno Stato membro ⁽²³⁾ autorizza esclusivamente il trasporto di cabotaggio effettuato con «veicoli» atti a trasportare più di nove persone, conducente compreso e destinati a tale scopo ⁽²⁴⁾. Pertanto, con riguardo alla sovvenzione concessa a questo tipo di investimenti, e in assenza di una normativa comunitaria che liberalizzi tale mercato, la Commissione ritiene che non esista alcun aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, poiché tale aiuto non incide sugli scambi tra Stati membri. Inoltre, l'ambito in cui tale aiuto è erogato è geograficamente limitato al territorio della provincia.

Aiuti all'investimento in carri ferroviari e materiale rotabile nuovo o rigenerato

48. L'articolo 4, paragrafo 5, del richiamato regolamento (CE) n. 70/2001, della Commissione del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese ⁽²⁵⁾ ammette gli aiuti agli investimenti effettuati dalle piccole e medie imprese in «materiale rotabile ferroviario». Tuttavia, la Commissione dubita che l'intensità dell'aiuto notificato (25%) possa ritenersi compatibile con l'intensità massima dell'aiuto stabilita dall'articolo 4, paragrafo 2, dello stesso regolamento (rispettivamente il 15% per le piccole imprese e il 7,5% per le medie imprese).

IV. Decisione

Alla luce delle considerazioni che precedono, la Commissione decide:

- di intimare all'Italia, conformemente alla procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, di presentare le proprie osservazioni entro un mese dalla data di ricezione della presente lettera e di fornirle tutte le informazioni utili per procedere ad una valutazione dell'aiuto agli investimenti in carri ferroviari e in materiale rotabile nuovo o rigenerato,
- di considerare il resto delle misure di aiuto notificate compatibili con il trattato in virtù delle disposizioni dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato CE e di non sollevare alcuna obiezione nei loro confronti.

La Commissione invita le autorità italiane ad inviare senza indugio una copia della presente lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto in questione.

La Commissione desidera ricordare all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e si pregia di richiamare la Sua attenzione sull'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, che prevede che tutti gli aiuti illegittimamente concessi possano essere recuperati presso il beneficiario."

⁽²³⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 10.

⁽²⁴⁾ Decisione della Commissione N 733/2000 — Italia (Liguria) «Interventi regionali per la riqualificazione del servizio di trasporto pubblico a mezzo taxi» e decisione della Commissione N 237/99 — Italia (Piemonte) «Regime di sovvenzioni per il miglioramento dei servizi complementari al trasporto pubblico locale».

⁽²⁵⁾ Regolamento citato alla nota 8.

⁽²²⁾ COM(2002) 54 def.

Goedkeuring van de steunmaatregelen van de staten in het kader van de bepalingen van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag

(Gevalen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt)

(2002/C 242/04)

Datum waarop het besluit is genomen: 6.9.2002

Lidstaat: Italië (Provincia di Trento)

Nummer van de steunmaatregel: N 229/02

Benaming: Wet 17/1998: Steun voor landbouwers in berggebieden (wijziging)

Doelstelling: Steun voor bosbouwactiviteiten en openbare werken die geen steunmaatregel vormen in de zin van artikel 87, lid 1

Rechtsgrond: Legge provinciale 23 novembre 1998, n. 17 «Disposizioni urgenti per lo sviluppo delle zone montane e disposizioni urgenti in materia di agricoltura»

Begrotingsmiddelen: Onbepaald

Steunintensiteit of steunbedrag: Voor bosbouwmaatregelen 50 % van de kosten van de aanschaf van grond en 100 % van de juridische/administratieve kosten in verband met herverkaveling

Looptijd: Onbepaald

Andere inlichtingen: Artikel 7 van Wet 17/1998 vormt geen steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1 EG

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 6.9.2002

Lidstaat: Frankrijk

Nummer van de steunmaatregel: N 242/02

Benaming: Steun voor de financiering van de distilleerderijen in tellers van alcohol

Doelstelling: Betere controle op de productie van gedistilleerde dranken

Begrotingsmiddelen: 1 miljoen EUR

Steunintensiteit of steunbedrag: Variabel

Looptijd: Onbepaald

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 6.9.2002

Lidstaat: Verenigd Koninkrijk

Nummer van de steunmaatregel: N 327/02

Benaming: Northern Ireland Beef Quality Initiative

Doelstelling: De regeling heeft ten doel een beter inzicht te geven in de in Noord-Ierland toegepaste fokmethoden en de kwaliteit van het fokvee te verbeteren

Rechtsgrond: Administrative Scheme, in accordance with the Northern Ireland Appropriation Order 2002

Begrotingsmiddelen: 2 miljoen GBP per jaar

Steunintensiteit of steunbedrag: Variabel

Looptijd: 2002/2003 tot 2006/2007

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum waarop het besluit is genomen: 6.9.2002

Lidstaat: Verenigd Koninkrijk

Nummer van de steunmaatregel: N 393/02

Benaming: Bedrijfsadvies aan veehouders die te maken hebben met het verbod op het vervoederen van spoeling aan varkens

Doelstelling: De regeling heeft ten doel gratis bedrijfsadvies te geven aan veehouders die te maken hebben met het verbod op het vervoederen van spoeling aan varkens

Rechtsgrond: Non-statutory initiative under the Animals By-products (Amendment) (England) Order 2001

Begrotingsmiddelen: 104 000 GBP

Steunintensiteit of steunbedrag: Tot 100 %

Looptijd: Eén jaar

De tekst van het besluit in de authentieke taal (talen), waaruit de vertrouwelijke gegevens zijn geschrappt, is beschikbaar op site:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Inleiding van een procedure voor een tussentijdse herziening van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op bepaalde elektroplaten met geïoriënteerde korrel uit Rusland

(2002/C 242/05)

Op grond van artikel 11, lid 3, van Beschikking nr. 2277/96/EGKS⁽¹⁾ (de basisbeschikking) laatstelijk gewijzigd bij Beschikking nr. 435/2001/EGKS⁽²⁾, die overeenkomstig artikel 1, lid 3, van Verordening (EG) nr. 963/2002 van de Raad⁽³⁾ zal worden behandeld overeenkomstig artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad⁽⁴⁾ (de basisverordening), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000⁽⁵⁾, werd bij de Commissie het verzoek ingediend een tussentijdse procedure in te leiden voor de eventuele herziening van bovengenoemde antidumpingmaatregelen.

1. Indiener van het verzoek

Het verzoek werd ingediend door „Novolipetsk Iron and Steel Corp. (NLMK)”, een Russische exporteur.

Het verzoek heeft uitsluitend betrekking op een onderzoek naar dumping wat de indiener van het verzoek betreft.

2. Product

Het verzoek heeft betrekking op koudgewalste platen en banden met georiënteerde korrel van siliciumstaal (transformatorstaal) met een breedte van meer dan 500 mm, ingedeeld onder de GN-codes 7225 11 00 en 7226 11 10. Deze GN-codes worden slechts ter informatie vermeld.

3. Thans geldende maatregelen

Momenteel is een definitief antidumpingrecht van toepassing dat bij Beschikking nr. 303/96/EGKS⁽⁶⁾ werd ingesteld op **bepaalde elektroplaten met georiënteerde korrel** uit Rusland. Bij dezelfde beschikking werden ook verbintenissen aanvaard. Voorts werden in 2001 in verband met dit product een tussentijdse herzieningsprocedure en een herzieningsprocedure bij het vervallen van de maatregelen ingeleid⁽⁷⁾ waarvan de resultaten nog niet bekend zijn.

4. Motivering

De indiener van het verzoek heeft bewijsmateriaal voorgelegd waaruit blijkt dat het recht niet op de huidige hoogte behoef te worden gehandhaafd om de gevolgen van dumping teniet te doen. In tegenstelling tot het oorspronkelijke onderzoek heeft de indiener van het verzoek nu stukken voorgelegd om te bewijzen dat hij aan de eisen voldoet om als een onderneming te worden beschouwd die op marktvoorwaarden werkt. Hij heeft de dumpingmarge berekend door de normale waarde en de exportprijs, gebaseerd op zijn eigen exporttransacties, met elkaar te vergelijken. De op deze wijze berekende dumpingmarge lijkt aanzienlijker lager te zijn dan het voor heel Rusland geldende recht.

5. Procedure

Na overleg in het Raadgevend Comité is de Commissie tot de conclusie gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal is om een tussentijdse herzieningsprocedure in te leiden en zij opent derhalve, op grond van artikel 11, lid 3, van de basisbeschikking, een onderzoek.

Bij dit onderzoek zal worden onderzocht of de bestaande maatregelen voor de indiener van het verzoek moeten worden gehandhaafd, gewijzigd of afgeschaft.

a) Vragenlijsten

Om de informatie te verkrijgen die zij voor haar onderzoek nodig heeft, zal de Commissie de indiener van het verzoek en de Russische autoriteiten een vragenlijst toezenden. De gevraagde informatie en het bewijsmateriaal moet binnen de onder punt 6 a) vermelde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

b) Het schriftelijk en mondeling verstrekken van informatie

Alle belanghebbenden worden hierbij uitgenodigd hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en andere gegevens dan de antwoorden op de vragenlijst en bewijsmateriaal toe te zenden. Deze informatie en het bewijsmateriaal moeten binnen de onder punt 6 a) i) genoemde termijn door de Commissie zijn ontvangen.

Bovendien kan de Commissie de belanghebbenden horen die hierom schriftelijk verzoeken en die kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen. Dit verzoek moet binnen de in punt 6 a) ii) vermelde termijnen zijn ingediend.

c) Selectie van een vergelijkbaar land met markteconomie

Indien het voor de vaststelling van de normale waarde voor Rusland nodig is gebruik te maken van gegevens in een vergelijkbaar land met markteconomie, overweegt de Commissie hiervoor Brazilië te kiezen. Op- en aanmerkingen over deze keuze moeten binnen de in punt 6 b) vermelde termijn worden ingediend.

d) Status van marktgericht bedrijf

Indien de indiener van het verzoek kan aantonen dat hij op marktvoorwaarden werkt, dat wil zeggen dat hij aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c) van de basisbeschikking voldoet, zal de normale waarde, op zijn verzoek, overeenkomstig artikel 2, lid 7, onder b) van de basisbeschikking worden vastgesteld. De Commissie zal het desbetreffende aanvraagformulier toezenden aan de indiener van het verzoek en de Russische autoriteiten. Het ingevulde aanvraagformulier, met bewijsmateriaal, moet binnen de onder 6 c) vermelde termijn worden ingediend.

(1) PB L 308 van 29.11.1996, blz. 11.

(2) PB L 63 van 3.3.2001, blz. 14.

(3) PB L 149 van 7.6.2002, blz. 3.

(4) PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1.

(5) PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2.

(6) PB L 42 van 20.2.1996, blz. 7.

(7) De inleiding van deze procedures werd bekendgemaakt in PB C 53 van 20.2.2001, blz. 13.

6. Termijnen

a) Algemene termijnen

i) Om zich aan te melden en antwoorden op de vragenlijsten en andere informatie toe te zenden

Belanghebbenden die wensen dat bij het onderzoek met hun opmerkingen rekening wordt gehouden, moeten binnen 40 dagen na de bekendmaking van dit bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*, tenzij anders vermeld, contact met de Commissie opnemen, hun standpunten uiteenzetten, de antwoorden op de in punt 5 a) vermelde vragenlijst en eventuele andere gegevens doen toekomen.

ii) Om een mondeling onderhoud aan te vragen

Binnen dezelfde termijn van 40 dagen kunnen belanghebbenden ook vragen door de Commissie te worden gehoord.

b) *Bijzondere termijn voor de keuze van een derde land met markteconomie*

Partijen bij het onderzoek die opmerkingen wensen te maken over het voornemen van de Commissie, als in punt 5 c) genoemd, Brazilië te kiezen als vergelijkbaar derde land met markteconomie voor het vaststellen van de normale waarde, dienen dit binnen 10 dagen na publicatie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* te doen.

c) *Bijzondere termijn voor het indienen van aanvragen om als marktgericht bedrijf te worden behandeld*

De in punt 5 d) bedoelde aanvraag om als marktgericht bedrijf te worden behandeld, moet, met voldoende bewijs-

materiaal, binnen 21 dagen na de publicatie in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* van dit bericht schriftelijk worden ingediend.

7. Schriftelijke opmerkingen, antwoorden op de vragenlijst en andere correspondentie

Alle opmerkingen en verzoeken moeten schriftelijk worden ingediend (niet elektronisch, tenzij anders vermeld) onder opgave van naam, adres, e-mailadres, telefoon-, fax- en/of telexnummer van de betrokkene.

Correspondentieadres van de Commissie:

Europese Commissie
 Directoraat-generaal Trade,
 Directoraat B
 J-79 kamer 5/16
 B-1049 Brussel
 Fax (32-2) 295 65 05
 Telex COMEU B 21877.

8. Medewerking

Indien belanghebbenden binnen de gestelde termijnen geen toegang geven tot de nodige informatie, deze anderszins niet verstrekken of het onderzoek ernstig belemmeren, kunnen, overeenkomstig artikel 18 van de basisbeschikking, op grond van de beschikbare gegevens voorlopige of definitieve conclusies worden getrokken, zowel in positieve als in negatieve zin.

De Commissie kan de verstrekte informatie, indien deze onjuist of misleidend blijkt, buiten beschouwing laten en van beschikbare gegevens gebruik maken.

Mededeling van de Commissie in het kader van de uitvoering van Richtlijn 2002/40/EG

(2002/C 242/06)

(Voor de EER relevante tekst)

(Bekendmaking van titels en referentienummers van geharmoniseerde normen in het kader van de richtlijn)

ENO ⁽¹⁾	Referentienummer en titel van de norm	Referentiedocument	Referentienummer van de vervangen norm	Datum waarop het gebruik van de vervallen normen wordt beëindigt Noot 1
Cenelec	EN 50304:2001 Elektrische ovens voor huishoudelijk gebruik — Methoden voor het meten van het energieverbruik		Geen	—

⁽¹⁾ Europese normalisatie-organisaties:

— CEN: rue de Stassart/Stassartstraat 36, B-1050 Brussel; tel. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— Cenelec: rue de Stassart/Stassartstraat 35, B-1050 Brussel; tel. (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis Cedex, tel. (33-4) 92 94 42 12, fax (33-4) 93 65 47 16 (<http://www.etsi.org>).

Noot 1: In het algemeen is de datum waarop het vermoeden van overeenstemming ten aanzien van de vervangen norm vervalst, de door de Europese normalisatie-organisaties vastgestelde datum van van intrekking, maar gebruikers van de norm worden erop gewezen dat dit in bepaalde uitzonderlijke gevallen anders kan zijn.

Mededeling in verband met het vervallen van bepaalde antidumpingmaatregelen

(2002/C 242/07)

Na de publicatie van een bericht dat de maatregelen op het punt stonden te vervallen⁽¹⁾ werd geen verzoek om een nieuw onderzoek ingediend. Derhalve deelt de Commissie mede dat de hierna vermelde maatregelen weldra zullen vervallen.

Deze mededeling wordt gepubliceerd overeenkomstig artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽²⁾.

De tussentijdse herzieningsprocedure die was ingeleid⁽³⁾ op grond van artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad ten einde de gepastheid te onderzoeken van de geldende maatregelen ten aanzien van ingevoerde goederen die beschadigd werden voordat zij in het vrije verkeer werden gebracht, wordt beëindigd.

Product	Land(en) van oorsprong of van uitvoer	Maatregel	Referentie	Vervaldatum
Kunstmatig korund	Volksrepubliek China	Recht	Verordening (EG) nr. 1951/97 (PB L 276 van 9.10.1997)	10.10.2002

⁽¹⁾ PB C 10 van 12.1.2002, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2).

⁽³⁾ PB C 140 van 13.6.2002, blz. 10.

EUROPESE STICHTING VOOR OPLEIDING

Europese Stichting voor Opleiding stelt gedragscode vast

(2002/C 242/08)

De Stichting heeft een code voor goed administratief gedrag in haar betrekkingen met het publiek vastgesteld. De volledige tekst is beschikbaar op het volgende adres:

<http://www.etf.eu.int>

II

(Voorbereidende besluiten krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

Initiatief van het Koninkrijk België met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad tot oprichting van een Europees netwerk van nationale contactpunten voor het herstelrecht

(2002/C 242/09)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 34, lid 2, onder c),

Gelet op het initiatief van het Koninkrijk België,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Aanbeveling R(85) 11 van 28 juni 1985 van het Comité van ministers van de Raad van Europa inzake de positie van het slachtoffer in het kader van de strafwet en de strafrechtelijke procedure beveelt de regeringen van de lidstaten aan de mogelijke voordelen van bemiddelings- en verzoeningsregelingen te bestuderen.
- (2) De Verklaring van de Verenigde Naties inzake de basisbeginselen inzake gerechtigheid jegens slachtoffers van misdrijven en machtsmisbruik van 29 november 1985 roept op om waar nodig gebruik te maken van informele geschillenbeslechtingmechanismen, waaronder bemiddeling, arbitrage en gewoonterecht of autochtone praktijken, om zodoende de bemiddeling en het herstel jegens de slachtoffers te vergemakkelijken.
- (3) Aanbeveling R(87) 21 van 17 september 1987 van het Comité van ministers van de Raad van Europa inzake slachtofferhulp en het voorkomen van victimisatie, beveelt de regeringen van de lidstaten aan om nationale dan wel plaatselijke bemiddelingsexperimenten tussen dader en slachtoffer aan te moedigen en de resultaten daarvan te evalueren, met bijzondere aandacht voor de mate waarin de belangen van het slachtoffer zijn gediend.
- (4) De Standaard-minimumregels van de Verenigde Naties inzake niet tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen van 1990 benadrukken dat de gemeenschap meer betrokken moet worden bij het beheer van het strafrecht en dat de daders verantwoordelijkheidszin jegens hun slachtoffer en de maatschappij in haar geheel moet worden bijgebracht.
- (5) Volgens aanbeveling R(92) 16 van het Comité van ministers van de Raad van Europa inzake Europese regels betreffende gemeenschapsstraffen en -maatregelen zijn sancties en maatregelen die in de gemeenschap uitgevoerd worden een belangrijk instrument van criminaliteitsbestrijding en kunnen zij de nadelige gevolgen van een opsluiting vermijden.
- (6) In punt 19 van het Actieplan van Wenen staat: „Procedureregels zouden globaal dezelfde garanties moeten bieden, om ervoor te zorgen dat mensen niet ongelijk worden behandeld naar gelang van het rechtsgebied waar hun zaak wordt behandeld”.
- (7) Resolutie 26 van 28 juli 1999 van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties over de ontwikkeling en uitvoering van maatregelen op het gebied van bemiddeling en herstelrecht in strafzaken, roept staten, internationale organisaties en andere instanties op om informatie en ervaring uit te wisselen over bemiddeling en herstelrecht.
- (8) In de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité betreffende slachtoffers van misdrijven in de Europese Unie: reflecties over normen en maatregelen van 14 juli 1999 is bepaald dat bemiddeling tussen slachtoffer en dader een alternatief zou kunnen zijn voor lange en ontmoedigende strafzaken, dat zulks in het belang is van de slachtoffers en dat het een schadevergoeding of de recuperatie van verloren eigendom buiten de normale strafprocedure mogelijk maakt.
- (9) In aanbeveling R(99) 19 van het Comité van ministers van de Raad van Europa betreffende bemiddeling in strafzaken, zijn beginselen vastgesteld waarmee de lidstaten rekening moeten houden bij de uitwerking van de bemiddeling in strafzaken.
- (10) In de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 werd besloten dat de lidstaten alternatieve, buitengerechtelijke procedures in het leven dienden te roepen.
- (11) Resolutie 14 van 27 juli 2000 van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties betreffende de basisbeginselen voor de toepassing van herstelrechtprogramma's in strafzaken, roept de lidstaten op tot verdere uitwisseling van informatie en ervaring over bemiddeling en herstelrecht.
- (12) De resolutie van het Europees Parlement van 15 juni 2000 inzake de mededeling van de Commissie betreffende slachtoffers van criminaliteit in de Europese Unie: Reflecties over normen en maatregelen ⁽¹⁾, benadrukt hoe belangrijk de ontwikkeling van de rechten van slachtoffers van criminaliteit is.

⁽¹⁾ PB C 67 van 1.3.2001, blz. 304.

- (13) Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure ⁽¹⁾, stelt in artikel 10 dat elke lidstaat moet zorgen voor de bevordering van bemiddeling in strafzaken met betrekking tot de strafbare feiten waarvoor hij die maatregel passend acht en erop moet toezien dat elke overeenkomst die in een bemiddeling in strafzaken tussen het slachtoffer en de dader wordt bereikt, in aanmerking kan worden genomen. Volgens artikel 17 doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 22 maart 2006 aan artikel 10 van het Kaderbesluit te voldoen.
- (14) Het initiatief van de Franse Republiek en van het Koninkrijk Zweden betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie, dat leidde tot Besluit 2001/427/JBZ ⁽²⁾, is een uitstekend voorbeeld van de wijze waarop lidstaten op een stabiele basis kunnen samenwerken aan bepaalde thema's. De opneming van bemiddeling bij jongeren en sociale bemiddeling in het eerste werkprogramma van het Europees netwerk inzake misdaadpreventie bewijst dat er een groeiende belangstelling is voor alternatieve manieren van strafrechtbedeling.
- (15) Benadrukt moet echter worden dat de mogelijke preventieve werking van bemiddeling in het bijzonder en van herstelrecht in het algemeen, slechts één aspect is van een bredere benadering van het herstelrecht, die geldt voor de criminaliteit, het strafrecht en de strafprocedure als geheel. Herstelrecht houdt een brede aanpak in waarbij het materiële en immateriële herstel van de verstoorde relatie tussen het slachtoffer, de gemeenschap en de dader een algemeen en leidinggevend beginsel van het strafproces vormt.
- (16) Ofschoon herstelrecht tot dusverre hoofdzakelijk zijn beslag heeft gekregen in de diverse vormen van bemiddeling tussen slachtoffers en daders (slachtoffer-daderbemiddeling) worden steeds vaker andere methoden toegepast, zoals de echt-recht bijeenkomst. Regeringen, politie, strafrechtelijke instanties, gespecialiseerde autoriteiten, organisaties voor slachtofferhulp en -ondersteuning, diensten voor daderhulp, onderzoekers en het publiek zijn allen bij dit proces betrokken.
- (17) Dit initiatief is genomen in overleg met het Europees Forum voor bemiddeling tussen slachtoffer en dader en voor herstelrecht, een niet-gouvernementele organisatie met ervaring op het gebied van herstelrecht.

BESLUIT:

Artikel 1

Europees netwerk van nationale contactpunten voor herstelrecht

1. Er wordt een Europees netwerk van nationale contactpunten voor herstelrecht opgericht, hierna „het netwerk” genoemd.

⁽¹⁾ PB L 82 van 22.3.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 153 van 8.6.2001, blz. 1.

2. De nationale vertegenwoordigers bij het netwerk zorgen voor de goede werking van het netwerk overeenkomstig dit besluit.

Artikel 2

Definitie en vormen van herstelrecht

Voor de toepassing van dit besluit wordt onder herstelrecht verstaan een integrale visie op de strafrechtprocedure waarin de behoeften van het slachtoffer prioritair zijn en de verantwoordelijkheid van de dader op een positieve manier wordt benadrukt. Herstelrecht behelst tevens een complex van ideeën dat van belang is voor diverse vormen van sanctionering en conflictoplossing in de opeenvolgende stadia van of tijdens het strafproces zelf.

Artikel 3

Doel van het netwerk

Het netwerk draagt bij tot de ontwikkeling, ondersteuning en bevordering van de diverse aspecten van herstelrecht, zowel in de lidstaten als op het niveau van de Europese Unie. Legislatieve en logistieke steun en steun aan strafrechtelijke instanties zijn belangrijke instrumenten om dit doel te kunnen bereiken.

Artikel 4

Taken en activiteiten

Om de in de artikel 3 genoemde doelstelling te verwezenlijken, voert het netwerk in het bijzonder de volgende taken uit:

- a) het netwerk is een informatiepunt. Daartoe verzamelt, analyseert en evalueert het netwerk informatie en gegevens over bestaande herstelrechtpraktijken en over de ontwikkeling daarvan in de lidstaten, teneinde bij te dragen tot de ontwikkeling van normen inzake beste praktijken en ter ondersteuning van toekomstige nationale en Europese initiatieven. Het netwerk staat de Raad en de lidstaten ook bij met vragenlijsten over herstelrechtpraktijken;
- b) het netwerk ontwikkelt mechanismen om bovengenoemde informatie en gegevens te verspreiden en beschikbaar te stellen aan autoriteiten op nationaal, regionaal, Europees en internationaal niveau alsmede aan andere gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties, groepen, netwerken of fora die actief zijn op het gebied van herstelrecht of hiervoor belangstelling hebben;
- c) het netwerk vergemakkelijkt de onderlinge uitwisseling van informatie, ervaring en contactadressen tussen de betrokken Europese, regionale, nationale en plaatselijke autoriteiten, instellingen, agentschappen, groepen, netwerken en personen die zich met het thema herstelrecht bezighouden;
- d) het netwerk bevordert het onderzoek over het thema herstelrecht en draagt aldus bij tot het in kaart brengen en ontwikkelen van de belangrijkste onderzoekgebieden inzake herstelrecht;

- e) het netwerk draagt bij tot het vaststellen en ontwikkelen van de voornaamste opleidings- en evaluatiegebieden op het stuk van herstelrecht;
- f) het netwerk organiseert conferenties, studiebijeenkomsten, vergaderingen en andere activiteiten om herstelrechtpraktijken te promoten en de uitwisseling van ervaring en beste praktijken te stimuleren en te verbeteren;
- g) het netwerk ontwikkelt de samenwerking met kandidaat-lidstaten, derde landen en internationale organisaties en organen;
- h) het netwerk stelt, indien nodig en op verzoek, zijn expertise ter beschikking van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie om hun bijstand te verlenen voor alle aangelegenheden betreffende herstelrecht;
- i) het netwerk brengt via de bevoegde werkstructuren elk jaar aan de Raad verslag uit over zijn werkzaamheden en deelt mee welke acties uit zijn werkprogramma het komende jaar prioriteit hebben. De Raad neemt nota van het verslag, keurt het goed en zendt het toe aan het Europees Parlement.

De concrete interpretatie, uitvoering en uitwerking van de in dit artikel genoemde taken en activiteiten zal afhankelijk zijn van de vrijwillige bijdragen van de lidstaten.

Artikel 5

Samenwerking

Aangezien de ontwikkeling van het herstelrecht onlosmakelijk verbonden is met de gemeenschap en het werk op het terrein, dient het netwerk bij de uitvoering van de in artikel 4 bedoelde taken en activiteiten bijzondere aandacht te besteden aan de samenwerking en de stimulering van de uitwisseling met niet-gouvernementele organisaties die op het gebied van herstelrecht actief zijn. Om het netwerk in staat te stellen zijn doel op de meest efficiënte en waardevolle wijze te bereiken, kan het een beroep doen op de kennis en de ervaring van niet-gouvernementele organisaties op het gebied van herstelrecht en zelfs besluiten op een meer gestructureerde manier daarmee samen te werken.

Artikel 6

Samenstelling van het netwerk

1. Het netwerk is samengesteld uit contactpunten die door de lidstaten worden aangewezen. De Europese Commissie en de kandidaten voor toetreding tot de Europese Gemeenschappen mogen ook een contactpunt aanwijzen.
2. Iedere lidstaat wijst ten hoogste drie contactpunten aan.

3. Bij deze contactpunten bevindt zich ten minste een vertegenwoordiger van de nationale autoriteiten die bevoegd zijn voor de vele aspecten van het herstelrecht.

4. De lidstaten mogen ook onderzoekers, mensen uit de praktijk van het herstelrecht of andere actoren in de sector van het herstelrecht als contactpunt aanwijzen.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat onderzoekers, praktijkmensen of andere actoren in de sector van het herstelrecht, zoals plaatselijke autoriteiten en niet-gouvernementele organisaties, via het contactpunt bij het herstelrecht betrokken worden.

6. Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn contactpunt over voldoende kennis beschikt van ten minste een andere officiële taal van de Europese Unie, teneinde de praktische werking van het netwerk te vergemakkelijken, met name de communicatie met de andere contactpunten.

Artikel 7

Werking

1. Het netwerk houdt zijn eerste vergadering op . . .
2. Het netwerk komt ten minste een keer per zes maanden bijeen op convocatie van de lidstaat die op dat ogenblik het voorzitterschap van de Raad waarneemt. Een vertegenwoordiger van die lidstaat zit de vergadering van de nationale vertegenwoordigers bij het netwerk voor.
3. Het netwerk kan beslissen zijn secretariaat toe te vertrouwen aan een nationaal contactpunt.
4. De nationale vertegenwoordigers bij het netwerk stellen het jaarprogramma van het netwerk vast met inbegrip van een financieel plan. Zij bepalen met name het volgende:
 - de prioritaire gebieden van onderzoek met het oog op een actie, rekening houdend met de artikelen 10 en 17 van Kaderbesluit 2002/220/JBZ van de Raad;
 - de belangrijkste uit te voeren specifieke acties (conferenties, studiebijeenkomsten, onderzoeksprogramma's, opleidingsprogramma's);
 - het opzetten, structureren en ontwikkelen van een elektronisch systeem voor de uitwisseling van informatie en een website.

De nationale vertegenwoordigers stellen tevens het jaarverslag van de activiteiten van het netwerk op. Zij stellen hun reglement van orde op, dat met eenparigheid van stemmen wordt aangenomen.

5. De financiering van het netwerk kan afhankelijk worden gesteld van een besluit van de Raad.

Artikel 9

Dit besluit treedt in werking op de dag van de aanneming ervan.

Artikel 8

Gedaan te ...

Evaluatie

De Raad evalueert binnen drie jaar na de aanneming van dit besluit de activiteiten en werkzaamheden van het netwerk.

Voor de Raad

De voorzitter

...

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp)

(2002/C 242/10)

(Overeenkomstig artikel 9, lid 7, van Verordening (EG) nr. 2519/97 van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling van algemene voorschriften op grond van Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling van als communautaire voedselhulp te leveren producten)

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 346 van 17 december 1997, bladzijde 23)

10 september en 1 oktober 2002

Verordening (EG) nr./ Besluit van	Partij	Actie nr.	Begunstigde/land van bestemming	Product	Hoeveelheid (t)	Leveringsstadium	Leverancier	Toewijzingsprijs (EUR/t)
379/2002	B	294/01	EuronAid/Eritrea	HCOLZ	810	EMB	CEBAG BELGIUM NV — ANTWERPEN (B)	736,95
10.9.2002	A	373/01, 2002SSI004	EuronAid/. . .	SUB	104	EMB	n. a.	(¹)
	B	364/01	UNRWA/Libanon	SUB	64	DEST	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	355,00
	C	365/01	UNRWA/Syrië	SUB	64	DEB	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	356,00
	D	366/01	UNRWA/Jordanië	SUB	100	DEST	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	386,00
	E	367/01	UNRWA/Israël	SUB	42	DEB	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	349,00
1646/2002	A	370/01	EuronAid/Haïti	PISUM	637	EMB	n. a.	(¹)
1647/2002	A	375/01	WFP/Sierra Leone	SMAI	7 000	DEB	CER. FAR. SRL — PORDENONE (I)	281,75
	B	372/01	EuronAid/Haïti	CBL	1 197	EMB	EURICOM SPA — VERCELLI (I)	247,50
	C	371/01	EuronAid/Haïti	FBLT	220	EMB	UNITED BELGIAN MILLS NV — ANTWERPEN (B)	189,75

n. a. De levering werd niet toegewezen.

(¹) Tweede termijn voor de indiening van de offertes: 15 oktober 2002.

BLT:	Zachte tarwe	FABA:	Tuinbonen (<i>Vicia faba major</i>)	WSB:	Tarwe-sojameensel
DUR:	Durumtarwe	FEQ:	Veldbonen (<i>Vicia faba equina</i>)	Lsub1:	Volledige zuigelingenvoeding
ORG:	Gerst	PISUM:	Spliterwten	Lsub2:	Opvolgzuigelingenvoeding
MAI:	Mais	SUB:	Witte suiker	LHE:	Melk met hoge energiewaarde
SEG:	Rogge	HCOLZ:	Koolzaadolie	AC:	Samengestelde voeding
SOR:	Sorgho	HTOUR:	Zonnebloemolie	PAL:	Deegwaren
CBR/M/L:	Volwitte rondkorrelige, halflangkorrelige of langkorrelige rijst	HOLI:	Olijfolie	SAR:	Sardienconserveren
RPR/M/L:	Rondkorrelige, halflangkorrelige of langkorrelige rijst, parboiled	HMAI:	Maisolie	CM:	Makreelconserveren
BRI:	Breukrijst	HSOJA:	Sojaolie	CB:	Corned beef
FBLT:	Meel van zachte tarwe	LEP:	Mageremelkpoeder	BPJ:	Rundvleesconserveren
FMAI:	Meel van mais	LEPv:	Gevitamineerd mageremelkpoeder	PFB:	Pastei van runderlever
FSEG:	Meel van rogge	LDEP:	Halfvollemelkpoeder	CP:	Varkensvleesconserveren
SDUR:	Griesmeel van durumtarwe	LENP:	Vollemelkpoeder	PPF:	Pastei van varkenslever
SMAI:	Griesmeel van mais	B:	Boter	CV:	Conserveren van vlees van pluimvee
FHAF:	Havervlokken	BO:	Butteroil	DEST:	Franco bestemming
CT:	Tomatenconcentraat	FETA:	Kaas van het type feta	DEB:	Franco loshaven — gelost
PT:	Tomaten in poedervorm	FROf:	Smeltkaas	DEN:	Franco loshaven — opgelost
COR:	Krenten	BABYF:	Bijvoeding op basis van granen	EMB:	Franco laadhaven
		BISC:	Biscuits	EXW:	Af fabriek